

Vrije basisschool De Kleine Prins, Doetinchem

Directrice Joke Rebel: "We zitten net een paar dagen in ons nieuwe gebouw en ik ben zo blij te zien hoe de aanvankelijk vaak heel abstracte wensen die we drie jaar geleden formuleerden nu in de praktijk zijn uitgevoerd en tot zoiets prachtigs hebben geleid. Het voldoet helemaal aan wat wij onder een eigentijdse vrijeschool verstaan."

Geen **standaard,**
toch **herkenbaar**

Vrije basisschool De Kleine Prins, Doetinchem

Opgeleverd: oktober 2011 | Architectenbureau: Mies Architectuur, Anke Janssen-Groesbeek en Daan van der Meer | Eén etage, vier onderbouwlokalen (waarvan één in gebruik voor onder meer buitenschoolse opvang), een kleuterklas en een zaal

“De nieuwe school staat op dezelfde plek als de oude. We hebben hier een geschiedenis van ruim 25 jaar, daarom was dat belangrijk. Ook al was het gebouw nog maar zestig jaar oud, het was toch helemaal op; de brandweer had het afgekeurd. Met opzet ben ik niet naar een organische architect gegaan, maar naar een bouwprojectbureau dat niet bekend was met het vrijeschoolonderwijs. Het bureau heeft er een architect bijgehaald met wie het al vaker had samengewerkt; zij hebben ons helemaal uitgevraagd over onze visie en dat vertaald naar een ontwerp. Dat ze er moeite voor moesten doen te begrijpen wat we doen en willen, heeft ervoor gezorgd dat ze zich verbonden voelden met de bouw van onze school, juist daarom wilde ik een architect die onbekend was met ons onderwijs.

“De muren moesten een appèl doen aan de tastzin van de kinderen. Daarom zijn zoveel mogelijk natuurlijke materialen gebruikt. De constructie is gelameteerde houtbouw: wanden van drie lagen geperst hout. Dat is vrijwel onbewerkt gebleven. Alleen de ruwste plekken zijn geschuurd, zodat de kinderen er hun handen niet aan open halen, en er zit een laag lijnolie overheen, omdat het anders heel snel vies wordt. De leidingen en verlichting zijn zichtbaar in de ruimte en tegen de muren aangelegd. Het metaal contrasteert scherp met het hout, zo voorkom je dat het op een Oostenrijkse blokhut gaat lijken. Bovendien zie je eerlijk wat er is en het geeft prachtige architectonische blikken en beelden.

“We wilden een milieuvriendelijk gebouw. Voor de luchtverversing zuigen we buitenlucht naar binnen die eerst een stuk onder de grond wordt geleid. Daardoor is die lucht vijftien graden en hoeven we pas vanaf die temperatuur bij te warmen. Uit de lucht die via het dak naar buiten gaat, wordt weer de warmte gehaald. Onder meer voor de isolatie hebben we een vegetatiedak, met sedum. Bovendien zullen er op zuidzijde nog zonnecollectoren komen.

“De lokalen liggen aan de noordzijde. In het oude gebouw lagen ze op het zuiden en omdat er van die hoge ramen

waren, werd het in de zomer bloedheet. De lokalen zijn ook nu heel licht, doordat ze hoog zijn, door de ramen en door de lichtkoepels op het dak. Het gebroken licht dat daar door komt, geeft echt een prachtig effect.

“Het is een open gebouw geworden, met veel lichtspel, er is overal wat te zien. Het is geen standaard vrijeschool en toch is het duidelijk herkenbaar. Zelfs de meest verstokte antroposofische ouders vinden het een mooi gebouw.

“Iedereen die heeft meegebouwd aan de school vond het een bijzonder project, het was te zien hoe betrokken de bouwers zich voelden. Daarom hebben we ze bij de opening allemaal op het podium uitgenodigd, om ze in het zonnetje te zetten. Je zag dat ze dat niet gewend zijn, dat ze het misschien liever niet wilden, maar uiteindelijk vonden ze het heel leuk. Ook de kinderen hebben we altijd betrokken bij hun nieuwe school. Toen ik de duurzaamheidspecialist op het podium haalde, wisten ze precies wat voor soort werk die doet.”

Architect Anke Janssen-Groesbeek: “We voelden er niet voor om een gebouw te ontwerpen waar je een antroposofisch sausje overheen doet, we hebben gezocht naar hoe we de vrijeschoolgedachte konden vertalen in eigentijdse architectuur. Vanuit het programma van eisen hebben we het gebouw neergezet zonder ons door geforceerde voorschriften te laten bepalen, zoals dat het geen rechte lijnen zou mogen hebben. Daarnaast hebben we gekeken naar de plek. Die bood veel handvatten om met natuurlijke materialen te werken. De groene setting was voor ons een cadeautje.

“Uiteindelijk is het een heel warm gebouw geworden. Het was een klein beetje een gok om het helemaal in hout te bouwen. We zeiden tegen elkaar dat het geen sigarendoosje mocht worden. De houtconstructie is in Oostenrijk op maat gemaakt en hier als een bouw pakket in elkaar geschroefd. We hebben de daknok niet recht, maar enigszins scheef laten lopen om het vegetatiedak zichtbaar te maken. De gemeente heeft daar extra geld voor beschikbaar gesteld uit het duurzaamheidsbudget en het zou jammer zijn als het niet te zien is. Het gebouw opent zich daardoor naar de straat toe.

“Wat ik ook leuk vind, is hoe we de vier elementen hebben gebruikt. Het vuur zit onder meer in de donker gebakken stenen die we bij het podium van de zaal hebben gebruikt, de aarde in de tuin aan de voorkant, het water in het opvangpunt – en ik hoop dat er nog een waterspeelplaats komt – en de lucht in de ruime speelplaats naast de school.

“Het is grappig om te zien dat het gebouw bijna volledig is gebouwd naar de allereerste schetsen die we hebben gemaakt.”

Vrije School de Kleine Prins

